

РЕШЕНИЕ

№ 6257

гр. София, 23.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 17.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **491** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДВП/.
Образувано е по жалба, подадена съвместно от Т. Д. Н. и „Геатранс“ ООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район М., [улица], представлявано заедно и поотделно от управителите А. А. Н. и Т. Д. Н., двамата оспорващи чрез адв. Н. В.-П., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 2283з-1264/14.12.2024 г., издадена от М. Г. Ц. - старши полицаи в група „ООР“, сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУ към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която на Т. Д. Н. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДВП – „прекратяване на регистрацията на МПС“ - лек автомобил Сузуки СХ 4, с табели с регистрационен [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, като са отнети документи СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. рег. табели с [рег.номер на МПС] .

По изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на описаната заповед, се претендира нейната отмяна. Защитната теза на оспорващите, поддържана в о.с.з. от преупълномощения от адв. В. процесуален представител - адв. С. е, че собственик на автомобила, по отношение на който е приложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДВП е дружеството „Геатранс“ ООД, а не Т. Н., посочена като адресат на Заповед № 2283з-1264/14.12.2024 г.

Ответникът - старши полицаи в група „ООР“, сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУ към Столична дирекция на вътрешните работи, не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София-град, III отделение, 75-и състав, като съобрази доказателствата по делото в контекста на насрещните тези и възражения на страните намира следното:

Обжалваният административен акт е издаден на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП, като от фактическа страна е обоснован със съставения АУАН № 3272448, в който е отразено, че на 14.12.2024 г., около 23:34 ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от ул. "Д-р Ж. Х." към [улица], Т. Д. Н. е управлявала лек автомобил Сузуки СХ 4, с табели с регистрационен [рег.номер на МПС], собственост на „Геатранс“ ООД, като при извършена проверка полицейските органи установили, че водачът е неспособен.

При тези установявания с оспорения административен акт е приложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП по отношение на Т. Д. Н., която в заповедта е посочена като собственика на лек автомобил Сузуки СХ 4, с табели с регистрационен [рег.номер на МПС].

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнелегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото на л. 15 е приложена Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи за определяне на служби за контрол по ЗДвП – структури на МВР. С нея на основание чл. 165, чл. 186, ал. 1 и чл. 189, ал. 1, ал. 5 и ал. 12 ЗДвП, чл. 37, ал. 1, б. „б“ и чл. 33, т. 9 ЗМВР, са определени в т. 1.3 от заповедта областните дирекции на МВР и СДВР, в рамките на обслужваната територия, които да осъществяват контрол по ЗДвП. На основание законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на СДВР, със Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. /л.14/, е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква „а“ и т. 6 ЗДвП, сред които полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, отдел „Охранителна полиция“ при СДВР, секторите „Охранителна полиция“ в районните полицейски управления при СДВР и отдел „Специализирани полицейски сили“ при СДВР, каквато длъжност заема и издателят на оспорената заповед.

Спазено е изискването за форма. В проверявания акт са изложени фактическите и правни основания за упражняване на компетентността. Не се констатира нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита жалбоподателите.

Обжалваната заповед обаче е материално незаконосъобразна, доколкото данните по

делото сочат, че установените от органа релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ не се подсумират в нормата, възприета като правно основание за неговото издаване.

По дефиницията на чл. 22 от ЗАНН принудителните административни мерки се прилагат за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, като хипотезите, в които могат да се прилагат ПАМ, техният вид и органите, които ги прилагат, се уреждат в съответния закон (чл. 23 от ЗАНН).

Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2283з-1264/14.12.2024 г. е издадена на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП. Съгласно тази разпоредба, за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, се прилага принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство" на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

В случая ПАМ по чл. 171, т. 2, б. "а" ЗДвП е приложена по отношение на водача – физическото лице Т. Д. Н., която не е собственик на автомобила, чиято регистрация е прекратена. От представената и приета като доказателство по делото справка за автомобил Сузуки СХ 4, с регистрационен [рег.номер на МПС], като собственик е вписано дружеството „Геатранс“ ООД – обстоятелство, което изрично е отразено и в АУАН № 3272448/14.12.2024 г., съставен при извършване на полицейската проверка. Следователно към момента на издаване на обжалваната заповед – 14.12.2024 г., посоченият в нея адресат и настоящ жалбоподател - Т. Н., не е бил собственик на предоставеното ѝ за ползване МПС.

Принудителните административни мерки, в това число и тези налагани по ЗДвП, са инструмент на държавата за обезпечаване на законосъобразното осъществяване на определени правоотношения. Като форма на държавна принуда те представляват репресивни мерки, водещи до ограничаване на права или вменяване на задължения, като налагат неблагоприятни последици на адресата, с цел постигане на определен правен резултат. Тези мерки подлежат на стриктно тълкуване, както по отношение на основанията, така и по отношение на субектите, техни адресати. Като субект на ПАМ в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП, законът определя единствено собственика на МПС, който управлява собственото си моторно превозно средство или собственика, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелства, свързани с неправооспособност, с непритежаване свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс.

Следователно лицето, ползващо автомобила по силата на право, различно от правото

на собственост, не може да бъде адресат на ПАМ в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДВП. В случая от представените по делото доказателства, в това число справка за собственици на превозно средство, по несъмнен начин се установява, че към датата на констатиране на нарушението, за което е съставен АУАН управлявания от жалбоподателката Н. лек автомобил не е бил нейна собственост, а на дружеството „Геатранс“ ООД. Жалбоподателят, ползващ превозното средство по силата на право, различно от правото на собственост, не може да бъде адресат на ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДВП. Административният орган неправилно е приел, че това физическо лице е субектът, спрямо който съществува законово регламентирано основание за налагане на ограничителната мярка в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДВП.

С оглед на изложеното съдът намира, че обжалваната ЗППАМ е незаконосъобразна. Дължимата е отмяната ѝ.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателите имат право на разноски. Искането за присъждане на разноски е направено своевременно и същите съобразно представените разходо-оправдателни документи възлизат в общ размер на 1260,00 лв., от които 60,00 лв. за ДТ и 1200,00 лв. заплатено по банков път адвокатско възнаграждение, което предвид обема на предоставената защита /включваща и инициране на производство по чл. 166, ал. 4, вр ал. 2 АПК/ не се явява прекомерно.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 75-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2283з-1264 от 14.12.2024 г., издадена от М. Г. Ц. - старши полицай в група „ООР“, сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУ към Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Т. Д. Н. и „Геатранс“ ООД разноски по делото в общ размер на 1 260,00 /хиляда двеста и шестдесет/ лева.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. второ от Закона за движението по пътищата.

Съдия: